

מ"ת 51028/01/15 - מדינת ישראל [פמ"ד] ואח'... נגד עבד אבו מדיעים (עציר) - בעצמו, חליל אבו זאיד (עציר) - לא בעניינו, מחמוד אלקתנאני (ואח'...)

בית משפט השלום בבאר שבע

25 פברואר 2015

מ"ת 51028-01-15 מדינת ישראל נ' אבו מדיעים (עציר) ואח'

בפני כב' השופט יואב עטר
המבקשת

מדינת ישראל [פמ"ד]
ע"י ב"כ המתמחה אפרת ממן

נגד
המשיבים

1. עבד אבו מדיעים (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אייל אביטל
2. חליל אבו זאיד (עציר) - לא בעניינו
3. מחמוד אלקתנאני (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד רפי ליטן
4. וליד אבו פריח (עציר) - בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אבן ברי שחדה
5. שאדי אבו עמרה - לא בעניינו

החלטה

(בעניין המשיבים 1, 3 ו-4)

1. בהחלטתי מיום 5.2.15 עמדתי בהרחבה על העבירות המיוחסות למשיבים, נסיבות ביצוען וקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירות המיוחסות להם. בהחלטתי מיום 9.2.15 עמדתי בהרחבה על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מפני המשיבים, וזאת לאחר שנוכח מצוות המחוקק הציגו המשיבים את חלופות המעצר המוצעות. בהחלטה מיום 9.2.15 הוריתי על הגשת תסקירי מעצר בעניינם של המשיבים דנן, תוך שגם הבעתי התייחסותי ביחס לחלופות שהוצעו.
2. ראוי לציין כי בעניינו של המשיב 4 הוגש ערר אשר נדחה (עמ"ת 30230-02-15), ואולם בעקבות ההחלטה באותו ערר התקיים דיון נוסף ביום 19.2.15 בו הוצגו שתי חלופות מעצר.
3. בקצה המזלג יצוין כי המשיבים מואשמים בשורת עבירות שעניינן בכך שעל-פי הנטען המשיבים נטלו חלק פעיל בהתפרעות אלימה וקשה שהתרחשה בעיר רהט, במהלכה נחסמו כבישים ראשיים, נגרמו נזקים קשים לרכוש, הובערו צמיגים, גולגלו צמיגים בוערים לעבר שוטרים, יודו לעבר שוטרים אבנים רבות, הושלכו בקבוקי תבערה, נורו זיקוקים ועוד.
4. כמפורט בהחלטות קודמות, קיימות ראיות לכאורה לפיהן המשיב 1 יידה אבנים לעבר השוטרים, ובעת שנעצר נתפסו בכיסיו 10 אבנים נוספות. ביחס למשיב 3, קיימות ראיות לכאורה לפיהן יידה

אבנים לעבר שוטרים. ביחס למשיב 4, כפי שצוין בהחלטות קודמות, לא נטען כי המשיב 4 יידה בפועל אבנים, ואולם המשיב 4 נטל חלק פעיל באירוע ואף היה רעול פנים. לעניין המשיב 4 ראוי לציין כי בית המשפט המחוזי, בהחלטה מיום 13.2.15, במסגרת ערר על אותה החלטה מיום 9.2.15, התייחס לחלקו של המשיב 4 באירוע, לכך שלא מיוחס לו ידיו אבנים בפועל אלא השתתפות באירוע בעודו רעול פנים, וציין: **"המדובר בהתנהגות מסוכנת, וההחלטה לפיה יש עילת מעצר של ממש ברורה ומוצדקת, כמו גם זהירותו של בית המשפט לפני ההחלטה בדבר אפשרות של חלופת מעצר..."**.

5. בעניינם של המשיבים 1, 3, 4 הוגשו תסקירי מעצר.

משיב 1

6. בעניינו של המשיב 1 הוגש תסקיר מעצר ממנו עולה כי שירות המבחן לא התרשם מדפוסים אלימים באישיותו, אך התרשם כי בסיטואציות בהן ישנה מעורבות חברתית המשיב 1 מעוניין לקחת חלק ולהיות מעורב, ועלול להיסחף בהמון, תוך שבסיטואציות שכאלו המשיב 1 עשוי לנהוג באופן אימפולסיבי מבלי לשקול את השלכות מעשיו לטווח הארוך. שירות המבחן בחן את החלופה המוצעת, עמד על הריחוק של החלופה המוצעת מהעיר רהט, והמליץ על שחרור המשיב 1 לחלופה המוצעת.

7. ביחס למשיב 1 יצוין כי הערבים המוצעים, למעט אמו של המשיב 1, נחקרו בפניי. בהחלטה מיום 9.2.15 ציינתי כי שניים מבין הערבים שהוצעו (ד"ר מוניר אבו מדיעם ומר יונס אבו מדיעם) הותירו רושם חיובי, וכי ערב נוסף (מר סעיד אבו מדיעם) הותיר רושם בינוני. ציינתי באותה החלטה כי מתווה החלופה והערבים המוצעים מלמדים על חלופה שככלל הינה ראויה, והבעיה היתה רובה ככולה נעוצה במסוכנות המשיב עצמו, ובשאלה האם ניתן לצמצם את המסוכנות הנובעת מהמשיב 1 באמצעות החלופה המוצעת.

8. המסוכנות הנלמדת מנסיבות ביצוע העבירות ביחס למשיב 1 הינה גבוהה, ועל פניו, ובפרט בהינתן הפסיקה בעבירות אלו, קיים ספק של ממש אם אכן ניתן לצמצם את אותה מסוכנות באמצעות החלופה המוצעת. לא בלי היסוס, סבורני, כי בסופו של יום, לאור ההתרשמות מהחלופה, מהערבים, ומהשילוב של העדר עבר פלילי עם מאפייני האישיות המפורטים בתסקיר, כמו גם האפקט של המעצר על המשיב כגורם מרתיע ומרסן, ובהינתן מתווה החלופה המוצעת, מקום שהוצע כי המשיב ישהה בדירה שנשכרה לשם כך במיוחד בעיר באר שבע, תוך עיבוי באיזוק אלקטרוני והפקדה משמעותית, יכול ואכן ניתן יהא לצמצם את המסוכנות, תוך שמטבע הדברים על ההפקדה להיות משמעותית במיוחד על-מנת להוות בפני עצמה אמצעי מרתיע ומרסן שיכול ויהא בו בכדי לסייע בהצבת גבולות למשיב 1 (לא מצאתי לצרף את מר עארף אבו מדיעם כערב לצורך הפיקוח, לאור האמור בהחלטתי מיום 9.2.15 אודות הרושם שהותירו הערבים, וכך גם ביחס לערבה הנוספת שהתייצבה בשירות המבחן).

משיב 3

9. בעניינו של המשיב 3 הוגש תסקיר מעצר, ממנו עולה כי שירות המבחן לא התרשם מקיומם של דפוסים אלימים באישיותו, ואולם התרשם כי בסיטואציות חברתיות המשיב 3 עלול להיגרר ולהיסחף אחר אחרים, וכי הוא עלול לנהוג באופן אימפולסיבי מבלי לשקול את השלכות מעשיו לטווח הארוך. שירות המבחן עמד על קושי של המשיב 3 לזהות בעייתיות בחייו, והתרשם כי לא ניתן לשלול רמת סיכון בעניינו. שירות המבחן התרשם כי המשיב 3 מתקשה להתמודד עם מעצרו, ובעולה מהתסקיר כמו גם במשתמע, מטיעוני בא כוחו, עומד לכאורה קושי נקודתי בכל הקשור למעצר החורג מעצם שלילת

החירות.

10. שירות המבחן נמנע מלהמליץ על שחרור המשיב 3 לחלופה שנבחרה, הן בבית המשפט והן על-ידי שירות המבחן, וזאת לאור התרשמותו כי ספק אם הערב העיקרי יוכל להוות דמות סמכותית ומציבת גבולות עבור המשיב. שירות המבחן התרשם כי ניכר כי הערב העיקרי לא שקל לעומק משמעות המחויבות הנדרשת ממנו, וכי לא ברורה מידת יכולתו לשמש כערב צמוד למשיב.
11. שירות המבחן ציין כי במידה שתוצע חלופה נוספת מרוחקת מרהט, עם ערבים בוגרים וסמכותיים, ניתן יהיה לבחון זאת, והמליץ על דחיית הדיון למשך עשרה ימים לשם כך.
12. לאור המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב 3 כנלמד מנסיבות ביצוע העבירות, ספק אם ניתן להבטיח את מטרות המעצר באמצעות חלופה, ואולם מקום בו הוגש תסקיר מעצר אשר עמד על מאפייניו של המשיב עצמו, וכל שנדרש הוא בחינת החלופה עצמה, סבורני כי אין מניעה כי זו תבוצע במישרין על-ידי בית המשפט, ולו על-מנת שתעמוד בפני בית המשפט תמונה מלאה אודות המשיב 3, טרם שתוכרע הבקשה לגופה תוך שמובהר כי אין בכך בכדי לטעת ציפייה או להביע עמדה בשלב זה, לאור המסוכנות הגבוהה ולאור הפסיקה הנוהגת במקרים מעין אלו, גם מקום בו אין עבר פלילי.

משיב 4

13. בעניינו של המשיב 4 הוגש תסקיר מעצר ממנו עולה כי שירות המבחן התרשם כי המשיב 4 אינו נוקט אלימות כדפוס בחייו, אך בסיטואציות חברתיות או פוליטיות בהן מעורבים המונים המשיב 4 עלול לנהוג באופן תוקפני ואימפולסיבי. שירות המבחן ציין לעניין זה כי המשיב מעורב מבחינה חברתית, והשתתף בהפגנות ומחאות קודמות, אך לא בצורה אלימה.
14. שירות המבחן ציין כי בסיטואציות בהן המשיב 4 מעוניין להיות פעיל חברתית הוא עלול להיסחף ולנהוג באופן תוקפני ואימפולסיבי, וכי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.
15. בעניינו של המשיב 4 עמד שירות המבחן על בחינת החלופות שנעשתה על-ידי בית המשפט, וציין ביחס לחלופה שהוצעה באילת כי יש צורך לבדוק אם ניתן ליצור באילת חלופה שתקיים רצף של השגחה, והמליץ על דחיית הדיון למשך עשרה ימים לשם כך.
16. לאור המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב 4 כנלמד מנסיבות ביצוע העבירות, ספק אם ניתן להבטיח את מטרות המעצר באמצעות חלופה, ואולם מקום בו הוגש תסקיר מעצר אשר עמד על מאפייניו של המשיב עצמו, וכל שנדרש הוא בחינת חלק מהחלופה המוצעת בכל הקשור לערב מגבה, סבורני כי אין מניעה כי זו תבוצע במישרין על-ידי בית המשפט, ולו על-מנת שתעמוד בפני בית המשפט תמונה מלאה אודות המשיב 4, טרם שתוכרע הבקשה לגופה, תוך שמובהר כי אין בכך בכדי לטעת ציפייה או להביע עמדה בשלב זה, לאור המסוכנות הגבוהה ולאור הפסיקה הנוהגת במקרים מעין אלו, גם מקום בו אין עבר פלילי.
17. לאור האמור לעיל, וכאמור, לא בלי היסוס, אני מורה על שחרור המשיב 1 בתנאים הבאים:
- (א) "מעצר בית" מלא בכתובת: סמטת קדש 22/22, באר שבע;
- (ב) המשיב 1 יהיה כל העת בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים:
1. ד"ר מוניר אבו מדיעם, ת"ז 034596098 (טל': 050-7552790);
 2. יונס אבו מדיעם, ת"ז 025810482 (טל': 050-7552787);
 3. סעיד אבו מדיעם, ת"ז 033560947 (טל': 050-7552788);
- (ג) איזוק אלקטרוני. מובהר כי קיומה של תשתית תקינה ופועלת המאפשרת פיקוח אלקטרוני רציף על המשיב 1 מהווה תנאי מהותי לתנאי השחרור, וכי כל מעשה או מחדל (לרבות אי-תשלום חשבונות הטלפון של הקו מושא האיזוק האלקטרוני, ולמעט תקלה טכנית המצויה בשליטה בלעדית של חברת התקשורת) אשר יקטעו את הפיקוח האלקטרוני או ימנעו אותו יהוו עמוד 3

- הפרה מהותית של תנאי השחרור;
- (ד) התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד מבין הערבים;
- (ה) צו פיקוח מעצרים למשך שישה חודשים מהיום. המשיב 1 יהיה רשאי לצאת למפגשים בשירות המבחן או מטעמו, בכפוף לכך שיהיה מלווה על-ידי מי מבין הערבים, ובכפוף להזמנה בכתב ולתיאום מראש;
- (ו) הפקדה בסך 20,000 ₪;
- (ז) ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 20,000 ₪ כל אחת;
- (ח) **המשיב 1 והערבים הנוכחים באולם, מוזהרים כי על המשיב להתייצב לדיון בתיק העיקרי בפני כב' השופט דניאל בן טולילה ביום 10.3.2015 שעה 09:15 כי לא תישלח הזמנה נוספת, וכי באם המשיב לא יתייצב, יוצא נגדו צו הבאה, וכן הדבר יהווה הפרה של תנאי שחרורו בכל הקשור לאפשרות מעצרו המחודש כמו גם חילוט הערבויות.**

18. בעניינם של המשיבים 3, 4 - מבלי שיש בכך בכדי להביע עמדה בשלב זה או לטעת ציפייה בלב המשיבים, יבחן בית המשפט את החלופות המוצעות, טרם שתינתן החלטה לגוף הבקשה.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה, 25/02/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (ביחס למשיב 1)

נוכח ההלכות הנוהגות, מעכב ביצוע השחרור עד ליום 27.2.2015 שעה 11:00.

ב"כ המבקשת מתבקשת להודיע בהקדם האפשרי ככל שהמבקשת תחליט שלא להגיש ערר. #5#<

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה, 25/02/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

(ביחס למשיבים 3 ו-4)

בהחלטות קודמות עמדתי בהרחבה על העבירות המיוחסות למשיבים, נסיבות ביצוען והמסוכנות הגבוהה הנשקפת משני המשיבים.

בדבר המסוכנות הנודעת ממעשי המשיבים הרי שנפסק כי:

"אדם היודה אבנים בשוטרים המבקשים להשליט סדר ברחוב ציבורי מלמד על עצמו כי עלול הוא להוסיף ולסכן את בטחונו של אדם או את בטחון הציבור... ומכאן כי הוכחה עילה למעצרו... אבן הפוגעת בראשו של אדם עלולה להרגו נפש או להפכו נכה לכל חייו... גם גילו הצעיר של המשיב אין די בו שהרי כפי שנאמר... אבן אשר ידה אותה נער בן חמש עשרה פגיעתה רעה לא פחות מאשר ידה אותה איש מבוגר... ידעו צעירים בישראל, צעירים ומבוגרים כאחד, כי היודה אבנים בשוטר הבא להשליט סדר במקום של התפרעויות מעלה על עצמו כי מסוכן הוא לשלומם של אדם ולשלום הציבור ובהיותו כך מסוכן צפוי הוא כי יעצר..." [בש"פ 7171/00 מדינת ישראל נ' מוחמד מחמוד חאמד (פורסם במאגרים)].

כב' השופט חשין סיים את החלטתו בבש"פ הנ"ל בכך שציין כי: "אכן, אדם שהוכיח עצמו כי בכוונת מכוון מרים הוא אבן על איש אשר החברה שלחה אותו להשליט משטר וסדר, חלופת מעצר לא תסכון למנוע מעשות שוב מעשה שעשה".

ביחס לרקע שעמד בבסיס ההתפרעויות הנוגע לטענות כנגד המשטרה ביחס לנסיבות מותם של שני המנוחים כמפורט בכתב האישום, בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' הנשיא אלון) נדרש אף הוא (בתקופה רגועה יותר) למקרה מצומצם יותר במאפייניו (עמ"ת 30520-02-11 מדינת ישראל נ' אברהם אבו מדיעם ואח' [פורסם במאגרים]) שם ציין כי: "שומה עלינו למתוח קו חד וברור בין זכות המחאה, הביטוי וגם הצעקה, לבין אלימות פרועה ומסוכנות בכלל וכזו המכאנת כנגד שוטרים ואוכפי החוק בפרט. הניסיון להצדיק ידוי אבנים בשוטרים באצטלת חופש הביטוי והמחאה הינו הרסני ומקעקע מן היסוד אושיות ביטחון וסדר בחברה. תקיפת שוטרים תוך רגימתם באבנים במהלך התקהלות סוערת הינה תופעה קשה, חמורה ומסוכנת. כשהדברים נעשים על רקע אידיאולוגי, וכחלק מ'מאבק אזרחי'... חמורים הדברים שבעתיים וכך גם המסוכנות הנודעת ממעשים שכאלה. זכות המחאה והביטוי אין משמעה התפרקות מערכי החוק ומתן היתר גורף לאלימות קיצונית. אדרבא, חברה דמוקרטית חפצת חיים חייבת להפנים אל תוכה את המסר החד והברור כי אלימות ופריעת חוק מקעקעים בראש ובראשונה את היתכנות קיומה של זכות הביטוי המחאה והצעקה... שעה שמדובר במעשי אלימות חמורים

המכאונים כנגד שוטרים ואנשי חוק כחלק ממאבק ציבורי ואזרחי... מתעצם חשש זה מאליו. אלימות המונעת ממניע של מאבק ציבורי וחברתי מתמשך עלולה לפרוץ שוב ושוב. פועל יוצא ישיר מכך הינו רף המסוכנות הפוטנציאלי העולה בהתאם...".

בהחלטה אחרת בעניינם של קטינים שהיו מעורבים בהתפרעות בצומת חורה לאחר הפגנה ברישיון שהתדרדרה בדצמבר 2013 ציין בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' סגן הנשיא ב. אזולאי) בעמ"ת 20173-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני, כי: **"במקרים מסוג זה יש לעשות הבחנה ברורה, בין זכות הפגנה ומחאה לגיטימית לבין התנהגות אלימה, פורעת חוק ומסוכנת בכלל, וכלפי אנשי אכיפת החוק בפרט. חופש הביטוי אינו נותן הצדק לשימוש בהתנהגות פורעת חוק, בין היתר, על-ידי ידיו אבנים בשוטרים, הבערת צמיגים, הצתת ציוד משטרה, פגיעה בניידות משטרתיות ובחופש התנועה של הציבור, זאת באמצעות חסימת צירי תנועה. מי שתוקף ורוגם באבנים את אנשי החוק, מעיד שאין עליו מורא החוק ומורא אנשי החוק. מדינה מתוקנת אינה יכולה להשלים עם תופעה של התפרעות רבתי כנגד אנשי משטרה העושים תפקידם"**.

ביחס לעובדה כי לא מיוחס למי מהמשיבים כי האבנים שיידה במו ידיו פגעו בשוטר, ברכב חולף או בניידת, יפים הדברים שציין בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט א. ואגו) בעמ"ת 27379-12-13 מדינת ישראל נ' פלוני (טרם פורסם), כי: **"...כאשר מדובר במסוכנות של משתתף באירוע כזה אין הרבה משמעות לשאלה מה חלקו המדויק הספציפי והאמנם האבן שידה פגעה בפועל אם לאו. המשתתפים מחזקים איש את ידי רעהו והאש מתלבה תרתי משמע מעצם הנוכחות ההמונית והאווירה האלימה. מי שנתפס כאחד המתפרעים ומידי האבנים, בנסיבות הללו, ברי שנשקפת ממנו סכנה לציבור וכבר למדנו, בדרך הקשה והעגומה, שגם אבנים יכולות להרוג, שלא לדבר על פציעות ונזקים קשים לרכוש"**.

לעניין היתכנות חלופת מעצר בעניינם של המשיבים, יפים, בין השאר, הדברים שצוינו בהחלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת שרה דברת, ס. נשיא) מיום 23.12.13 בערר בעניינו של קטין נטול עבר פלילי, אשר היה מעורב באירוע בעל מאפיינים אשר הוגש תסקיר מעצר חיובי בעניינו (עמ"ת 38584-12-13). בית המשפט המחוזי בהחלטתו קבע כדלקמן: **"המשיב... השתתף בהפגנה אלימה ביותר, בה נזרקו אבנים, הובערו צמיגים ונחסמו כבישים, המשיב השתתף באופן פעיל בהפגנה זו כאשר הוא זורק אבנים לעבר השוטרים והוסיף והכה את השוטר אשר ביקש לעצרו. כתוצאה מההפגנה בה השתתף המשיב נחבלו שוטרים רבים ונגרם נזק רב... אין צורך לפרט מדוע מעשים כגון אלה מעידים בבירור על המסוכנות הרבה הנובעת ממעשי המשיב... אלמלא מדובר היה בקטין ספק אם היה מקום לשקול את שחרורו של המשיב לחלופת מעצר** (ההדגשה שלי - י.ע.)".

באירוע בעל מאפיינים דומים הורה בית המשפט המחוזי בנצרת (ב"ש 114/09 מדינת ישראל נ' סייד עיסא ואח' [פורסם במאגרים]) על מעצרו עד לסיום ההליכים של נאשמים אשר ביצעו עבירות דומות תוך שיידו אבנים במהלך התקהלות לעבר ניידות ושוטרים. בית המשפט המחוזי נצרת ציין כי: **"מדובר באנשים בוגרים ללא עבר פלילי, אשר על רקע אידיאולוגי, מצאו לנכון להביע מחאתם בדרך אלימה ומסוכנת... בשלב**

זה כל עוד המניע לפעולתם של המשיבים קיים, עברם הנקי, לא מנע מהם לכאורה ליטול חלק במעשים החמורים וקיים חשש כי ישובו ויחברו לפורעי החוק, אין חלופת מעצר אשר תוכל לאיין את מסוכנותם... כשתשקוטנה הרוחות, ניתן יהא לשוב ולשקול שחרור המשיבים לחלופת מעצר".

בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' ס. הנשיא ר'. יפה כץ) בתיק מ"ת 24335-07-14 מדינת ישראל נ' חליל אבו כף [פורסם במאגרים] באירוע בעל מאפיינים דומים, ציין בהחלטה מיום 21.07.14 כי: "מי שהפגין אלימות כה בוטה כלפי שוטרים, ינסה להתחמק מאימת הדין, לא יכבד החלטות שיפוטיות ואף ינסה לשבש הליכי משפט. אין חולק, כי במדינה דמוקרטית יש לאפשר לאזרחים להביע דעתם, להפגין ולמחות. ואולם, מכאן ועד להפרות סדר בוטות ואלימות, חסרות כל רסן, המרחק רב. מעשי העבירה המיוחסים למשיבים, בוצעו לכאורה במסגרת אירועי אלימות רבי משתתפים הטומנים בחובם סכנה ממשית וישירה לחיי אדם... הם נעשו בידי המון גדול ומתפרע וכווננו כנגד אזרחים... וכנגד כוחות משטרה שהוזעקו למקום כדי להחזיר את הסדר על כנו ולהגן על אזרחים... חומרת העבירות המיוחסות למשיבים והמסוכנות הגדולה הטבועה בהם מצדיקים במהותם, את מעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים".

לאחרונה נדרש בית המשפט העליון בבש"פ 32/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים] בהחלטה מיום 15.01.2015 לעניינו של קטין כבן 15 אשר הואשם בעבירות דומות של התפרעות שעניין בכך שעל פי הנטען השתתף בהתפרעויות של צעירים בירושלים וביחד עם אחרים יידה אבנים לעבר כלי רכב נוסעים ולעבר שוטרים ובמהלך אותה התפרעות אף נורו זיקוקים לעבר השוטרים. אותו קטין גם השתתף בשני אירועים נוספים שעניינו של אחד מהם חסימת כביש באמצעות בלוקים, הבערת צמיגים באמצע הכביש ויידוי אבנים לעבר שוטרים ועניינו של האירוע השני בניחוח מצבות בבית העלמין בהר הזיתים. בעניינו של אותו קטין, הוגש תסקיר מעצר חיובי אשר המליץ על שחרורו לחלופת מעצר. בית המשפט העליון ציין כי: "הפסיקה כבר עמדה על כך כי בתקופה של הפרות סדר ואלימות כלפי כוחות הביטחון, אין מנוס ממעצר המעורבים בעבירות אלה עד לתום ההליכים, אף אם מדובר בקטינים".

ור' לעניין זה החלטת בית המשפט העליון בבש"פ 2193/13 פ.א. ואחרים, נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]: "מי שמצטרף להשתוללות רבתי כלפי אנשי משטרה עד כדי עשיית שפטים בשוטרים, מעיד על עצמו, כי אין עליו מורא החוק".

סבורני כי בעניינם של המשיבים יפים הדברים שקבע בית המשפט העליון, לפיהם:

"...היודה אבנים בשוטרים הבאים להשליט סדר במקום של התפרעות, יהיו מניעו וזהותו הלאומית אשר יהיו, יהא גילו אשר יהא, חייב לדעת מראש כי מעלה הוא על עצמו כי מסוכן הוא ובהיותו כזה הרי שבמידה וייתפס סיכויו להשתחרר ממעצר קלושים וחלופת מעצר לא תאיין את מסכנותו לשוב לסורו... למעלה מן הצורך אוסיף כי גם הטענה לפיה אין לעורר עבר פלילי מתגמדת נוכח הסכנה שמעשיו יחזרו על עצמם" (בש"פ 1655/07 מוחמד עויסאת נ' מדינת ישראל [פורסם במאגרים]).

בעניינם של שני המשיבים דנן הוגשו תסקירי מעצר בהם המליץ שירות המבחן על דחיית הדיון ולאור בקשות ב"כ המשיב דנן בדיון הקודם, כמפורט בהחלטת הקודמת מהיום, נעתרתי לבקשה לבחון את החלופות המוצעות בבית המשפט בלא צורך בדחיית הדיון לשם קבלת תסקיר מעצר משלים.

ראוי לציין כבר עתה כי ישנה אבחנה מסויימת בין עניינו של המשיב 3 לבין עניינו של המשיב 4, מקום שביחס למשיב 4 לא מיוחס לו כי ידה אבנים בפועל לעבר השוטרים.

ביחס למשיב 3, הוצעה היום חלופת מעצר שונה מזו שנבחנה בדיון קודם (5.2.15), וחלופה שונה מזו שנבחנה על ידי שירות המבחן.

מתווה החלופה עצמו כולל הרחקת המשיב 3 מהעיר רהט לחלופה הכוללת אפשרות לפיקוח אלקטרוני והשגחה על ידי ערבים.

ביחס לערבים שהוצעו, הערב הראשון מר ארז טרבוולסי, הותיר רושם חיובי ואולם מר טרבוולסי אישר כי למעשה הוא עצמו לא אמור להשגיח בפועל על המשיב 3 אלא ציין כי הוא עתיד ללון בביתו שלו והמשיב להתגורר ביחידת דיור.

מר טרבוולסי גם ציין כי אין לו הכרות עם המשיב 3 עצמו ועל כן מטבע הדברים יכולתו לשמש ערב עבור המשיב 3 כדמות סמכותית ומציבת גבולות נגרעת, מקום שכלל אינו מעורה בחייו. עיקר חלקו של מר טרבוולסי בחלופה המוצעת הוא בהצעת המקום.

הערב הנוסף שהוצע מר מחמד אבו סוילם, נחקר בפני וניתנה לבית המשפט האפשרות להתרשם באופן בלתי אמצעי מהערב. הרושם שהותיר הערב הוא דל ביותר. בנוסף נוצר רושם כי הערב המוצע לא הבין את הנדרש ממנו באופן מלא, הציע את עצמו כערב בלא שעמד מלכתחילה על מנגנון החלופה המוצעת, כך למשל לא ידע כלל היכן אמורה להיות חלופת המעצר, כך למשל תחילה ציין כי חלקו יהיה בלבקר את המשיב ורק מאוחר יותר הביע נכונות לשהות עמו. בנסיבות אלו, לא ניתן להסתמך על הערב המוצע.

כערב נוסף הוצע אביו של המשיב 3, מר סולטן אלקתנאני, אשר נחקר בדיון קודם (5.2.15), וכן היום.

הערב עצמו עשה רושם חיובי יותר ואולם בעניינו של ערב זה מצוין כי בדיון קודם הדגיש כי יוכל לשמש כערב מגבה בלבד וגם זאת מידי פעם. היום אמר כי יוכל לקחת חופש מעבודתו וציין כי צבורים לו ימי חופש רבים.

ישנה בעייתיות בהסתמכות על ערב זה כערב מפקח יחיד, מקום שכלל לא ברור מה יקרה לאחר שימצא את ימי החופש המגיעים לו ממקום עבודתו ומקום שלכאורה מדובר בערב אשר בהעדר גיבוי יאלץ להמצא כל העת

כבול למקום החלופה וזאת הגם שהוא מטופל במשפחה והגם שמטבע הדברים ככל אדם ידרש לצאת מידי פעם.

בנסיבות אלו בהינתן המסוכנות הגבוהה מחד והבעייתיות בחלופה מאידך, לא ניתן להורות על שחרור המשיב 3 לחלופה המוצעת.

בהינתן להחלטתי הקודמת מהיום לגבי המשיב 3, סבורני כי ראוי להותיר לו אפשרות להציג חלופות אחרות או עיבוי משמעותי לחלופה המוצעת.

ביחס למשיב 4, שני הערבים המוצעים נחקרו בפני ביום 18.2.15 וכמפורט בהחלטתי מיום 18.2.15, הותירו רושם חיובי.

המדובר בחלופה המבטיחה ריחוק גאוגרפי משמעותי וזאת במאובחן מעניינם של האחרים, מקום שהחלופה המוצעת נמצאת בעיר אילת, מרחק של כ-250 ק"מ ממקום ביצוע העבירות.

אבחנה משמעותית יותר נלמדת מהעובדה שלמשיב 4, בניגוד למשיבים האחרים, לא מיוחס ידיו אבנים בפועל לעבר השוטרים.

החלופה גם מציעה אפשרות לפיקוח אלקטרוני.

בעניינו של המשיב 4, מעבר לאמור בהחלטותי הקודמות, ראוי לציין כי גם בימ"ש המחוזי במסגרת ערר אליו נדרש בעניינו של המשיב 4, עמד על המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמשיב 4.

בעניינו של המשיב 4 הפגם העיקרי בחלופה המוצעת נעוץ בעובדה, שבין השעות 11:00 עד 17:00, ישנה חפיפה בשעות העבודה של המפקחים ועל כן המשיב 4, אמור להימצא ללא פיקוח.

סבורני כי חרף המסוכנות הגבוהה, וחרף הבעייתיות הנ"ל, בהינתן השילוב של הריחוק הגיאוגרפי המשמעותי והשלכתו של ריחוק זה על פרק הזמן בו לא יהא בפיקוח, ובהינתן העובדה שממילא מוצע איזוק אלקטרוני, סבורני כי יכול וניתן להסתפק בחלופה המוצעת, גם בהינתן העובדה שמשך 6 שעות באמצע היום, יהא המשיב 4 ללא פיקוח אנושי.

כאמור בהחלטתי הקודמת, יכול ולאור הפסיקה הנוהגת, הדין היה להורות על מעצר המשיב 4 עד לסיום ההליכים, אך לא בלי היסוס, לאור מיקומה של החלופה, הרושם שעוררו הערבים, העובדה

שלמשיב 4, לא מיוחס יידוי אבנים בפועל, והעולה מתסקיר המעצר, אודות מאפייניו של המשיב 4, סבורני כי יכול וניתן לצמצם את המסוכנות באמצעות החלופה המוצעת בכפוף לעיבוייה גם בהפקדה משמעותית, אשר תהווה בפני עצמה, אמצעי מרתיע ומרסן.

לאור האמור לעיל, וכאמור, לא בלי היסוס, אני מורה על שחרור המשיב 4 בתנאים הבאים:

- א. "מעצר בית" מלא בכתובת: רח' חטיבת גולני 297 דירה 4 אילת.
- ב. המשיב 4 יהא כל העת (למעט בין השעות 11:00 עד 17:00) בהשגחה מלאה, תמידית ורציפה של אחד מבין הערבים הבאים:
 1. - מר עדואן אחמד חליל מחסין דבסאן ת.ז. 032848673 (טל: 058-4018018)
 2. מר עימאד אל דין סאלם ג'ראד אבו פריח ת.ז. 305528549 (טלפון: 054-8191391)
- ג. איזוק אלקטרוני. מובהר כי קיומה של תשתית תקינה ופועלת המאפשרת פיקוח אלקטרוני רציף על המשיב 4 מהווה תנאי מהותי לתנאי השחרור, וכי כל מעשה או מחדל (לרבות אי-תשלום חשבונות הטלפון של הקו מושא האיזוק האלקטרוני, ולמעט תקלה טכנית המצויה בשליטה בלעדית של חברת התקשורת) אשר יקטעו את הפיקוח האלקטרוני או ימנעו אותו יהוו הפרה מהותית של תנאי השחרור;
- ד. התייצבות לכל הדיונים בעניינו, וזאת בליווי אחד מבין הערבים;
- ה. הפקדה בסך 20,000 ₪;
- ו. ערבות עצמית וערבות צד ג' של כל אחד מהערבים הנ"ל בסך 20,000 ₪ כל אחת;
- ז. לאור העובדה שהערבים אינם נוכחים באולם, תנאי מתנאי השחרור הוא כי בא כוח המשיב 4, יצרף מסמך לפיו שוחח עם שני הערבים, הסביר להם את כל תנאי השחרור, הבהיר להם כי אם יופר תנאי מתנאי השחרור, יחולטו ערבותיהם, לרבות ככל שיופר תנאי מתנאי השחרור, בשעות בהן אין פיקוח של הערבים, יפרט הסכמתם של הערבים, לעניין זה, וכי הבינו את כל תנאי השחרור, וכי הבינו כי ערבותיהם יחולטו באם יופרו התנאים כמפורט לעיל.
- ח. תשומת לב המזכירות כי האמור בתנאי סעיף ז' לעיל מהווה תנאי מהותי לשחרור, ואין להפיק פקודת שחרור, בלא עמידה בתנאי זה.

המשיב 4 והערבים, מזהירים כי על המשיב 4 להתייצב לדין בתיק העיקרי בפני כב' השופט דניאל בן טולילה ביום 10.3.2015 שעה 09:15, כי לא תישלח הזמנה נוספת, וכי באם המשיב לא יתייצב, יוצא נגדו צו הבאה, וכן הדבר יהווה הפרה של תנאי שחרורו בכל הקשור לאפשרות מעצרו המחודש כמו גם חילוט הערבויות.

לאור העובדה שבמעמד מתן ההחלטה ביקש בא כוח המשיב 3, כי לא תינתן החלטה בדבר מעצר המשיב 3 עד לסיום ההליכים, אלא לאפשר לו להציע חלופה נוספת, ולדחות את הדין לשם כך, אני דוחה הדין בעניין המשיב 3 ליום 3.3.15 שעה 10:00.

המשיב 3 יישאר במעצר עד מתן החלטה אחרת ויובא לדין הנ"ל באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה, 25/02/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה (ביחס למשיב 4)

מעכב ביצוע השחרור עד ליום 26.2.2015 שעה 11:30.

המבקשת מתבקשת להודיע בהקדם האפשרי, ככל שתחליט שלא להגיש ערר.

לאור הסכמת הצדדים, המשיב 4, יועבר ממקום המעצר למקום מעצר הבית בליווי מר עלי אבו מדיע'ם אשר יחתום לשם כך על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪, תוך שמובהר כי מלבד ביקור בבית החולים סורוקה בבאר-שבע עליהם להגיע למקום מעצר הבית באילת, בדרך המהירה והקצרה.

בנוסף, יכול והערבויות צד ג' של הערבים יחתמו בבית משפט השלום באילת.

תשומת לב המזכירות לצורך במסמך מטעם ב"כ המשיב 4, בנוגע ל סעיף ז' להחלטה דלעיל.

ניתנה והודעה היום ו' אדר תשע"ה, 25/02/2015 במעמד הנוכחים.

יואב עטר, שופט

הוקלד: עמית ונורית זורנו